

[Carl Petersen.]

lovændring, hvor det væsentligste var, at udlåneren skulle forpligte sig til at give debitor oplysning om, hvad den effektive rente ville blive af lånet; men kammeradvokaten frarådede at gennemføre en sådan bestemmelse, fordi den efter hans mening ville være vanskelig at kontrollere og dermed at få overholdt. Udvalget er derfor blevet enigt om, at det bedste ville være at ophæve loven. Skulle det vise sig, at bestemmelserne i aftaleloven og ågerparagraffen i straffeloven ikke slår til, er udvalget enigt om, at så bør der ske en henvendelse til justitsministeren om at tage disse loves bestemmelser op til revision, således at de skærpes og kan opfylde formålet.

Udvalget stiller derfor et ændringsforslag, der går ud på, at loven ophæves, og jeg anbefaler det på hele udvalgets vegne til vedtagelse.

Søren Jensen: På venstres vegne vil jeg takke den højtærede minister for, at vi nu er nået dertil, at vi kan ophæve lov nr. 285 af 3. juli 1942 om renten af udlån mod pant i fast ejendom.

Jeg tror, at det resultat, udvalget og den højtærede minister er kommet til, vil blive hilst med tilfredshed i vide kredse, og jeg tror også, at tiden fremover vil vise, at det vil få en heldig virkning på lånemarkedet, ikke mindst med henblik på det fremtidige byggeri.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale, at man følger udvalgets indstilling.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til, at loven om renten af udlån mod pant i fast ejendom ophæves.

Gennem udvalgsbehandlingen og gennem de oplysninger, der herunder er fremkommet, er det kommet til at stå klart for os alle, at selv det at erstatte de hidtil gældende kursbestemmelser med en oplysningspligt for kreditor med hensyn til den for låneforholdet gældende effektive rente ikke var formålstjenligt, og at det næppe heller ville være muligt at gøre det således, at en sådan bestemmelse fik nogen betydning.

Jeg tror at turde sige, at jeg er en af dem, der har haft en ganske lignende opfattelse

som den højtærede minister, og jeg er ligesom den højtærede minister ved nærmere undersøgelse af sagen kommet til det resultat, at det vil være bedst at ophæve renteloven.

Jeg håber, at rentelovens ophævelse vil betyde en lettelse bl. a. for byggeriet, og jeg er ganske enig i det, som udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Carl Petersen, på alles vegne udtalte, at straffeloven og aftaleloven giver tilstrækkelig beskyttelse mod misbrug. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Udvalgets betænkning er jo ikke særlig omfattende; men jeg synes dog, man må sige, at den trods sin begrænsning er ret oplysende. Den er oplysende i den forstand, at man kan se, at udvalget har været opmærksom på de vanskeligheder, debitor kan komme ud for. Havde man ikke været det, ville man jo nok ikke have drøftet de problemer, som det fremgår af betænkningen at man har haft til debat og undersøgelse. Jeg forstår det sådan, at man har ment, at det af hensyn til debitor kunne være af interesse, at kreditor gav oplysning om, hvad den effektive rente ville blive. Deri ligger jo faktisk, at hvis man ikke har en sådan lov, kan debitor komme ud for åger — og åger i et omfang, som han ikke selv er på det rene med. Derfor beklager jeg, at man ikke har kunnet følge den linje op at beskytte debitor, og jeg ser med nogen betænkelighed på, at kammeradvokaten mener, at en sådan bestemmelse ikke ville kunne håndhæves; alene deri, at bestemmelsen ikke kan håndhæves, ligger jo, at debitor kan komme ud for en helt urimelig behandling fra kreditors side, og det siger os altså, at hvis man piller ved de bestemmelser, der findes i loven, kommer det til at gå ud over debitor.

Jeg har lagt mærke til, at man håber, at § 31 i aftaleloven og straffelovens § 282 skal være et nogenlunde tilstrækkeligt værn for debitor, men sikker er man jo ikke, tværtimod, man håber at det vil være tilstrækkeligt, men skulle det vise sig, at det ikke er det, ja, så kan man skærpe bestemmelserne. Det forekommer mig, at når man har sådanne betænkeligheder,